

Beste,

Ik als partner van iemand die al tijden bezig is om de taal te leren, heb ernstig bezwaar bij dit te maken besluit; de eis op B1 te leggen i.p.v. A2. De Nederlandse taal is al een behoorlijke uitdaging op A2 niveau om zo snel mogelijk goed onder de knie te krijgen. Met veel liefde voor elkaar en dus ook voor het leren van de taal, zijn we inmiddels honderden uren en duizenden euro's verder aan dagen en avonden studeren, lestijd, taallessen en meer. Mijn partner boekt duidelijk progressie, maar als dit besluit van niveau A2 naar B1 wordt verlegd, worden we in 1 klap teruggegooid in de tijd t.a.v. doelstelling om zo goed en snel mogelijk aan slagen voor inburgering en naturalisatie toe te komen. Niet alleen worden we teruggegooid in de tijd, maar ook het niet oneindige budget (en zeker in deze Covid tijd) en goed op orde planning tot op heden, wordt flink uitgedaagd. Ook de motivatie los van liefde en toekomst voor en met elkaar wordt danig op de proef gesteld. Dit besluit mag niet doorgevoerd worden en specifiek niet voor iemand die sinds dag 1 een keuze, een doelstelling, een plan en een tijdslijn uitstippelt om te voldoen aan de vraag t.a.v. inburgering en naturalisatie. Het kan en mag niet zo zijn dat op weg naar de finish die dichtbij is; examens doen voor inburgering en naturalisatie, de doelstelling en de weg ernaartoe opeens wordt bijgesteld. Zodanig dat alles op het spel komt te staan, met alle spanning, van dien, bijkomstig extra budget en extra tijd die mogelijk opeens niet meer haalbaar zouden worden. Dit mag niet gebeuren! Het is niet humaan en niet des Nederlandsch, om een belofte te doen in taakstelling, daarvoor te laten tekenen en afspraken te maken met iemand. Om later, op dit moment, terug te komen op gemaakte afspraken, daarmee afspraken met iemand die heeft gekozen in te willen burgeren, te willen naturaliseren, niet na te komen. Mijn partner (en ik) hebben niet gekozen voor liefde voor elkaar; dat voelen we. We kozen er wel voor om samen de weg en het proces te belopen om mijn partner in te laten burgeren, te laten naturaliseren en dus o.a. de Nederlandse taal te leren. Hier hebben we een goede planning voor gemaakt, investeerden en investeren we een boel energie met hoge kosten en werken we hard om dit te bekostigen. De eis nu opeens bijstellen van A2 naar B1 is oneerlijk en zeer demotiverend voor welwillende mensen met de beste bedoelingen voor een nu al wezenlijke uitdaging om te slagen op A2 niveau, laat staan B1 niveau. Dit mag niet doorgaan. Ik pleit ervoor dat je afspraken maakt met mensen die zich vastleggen op- en comitteren aan een doelstelling en het pad ernaartoe. Die afspraak is gemaakt en die kan je niet zomaar opeens veranderen. Die afspraak is gebaseerd op slagen voor het beheersen van de Nederlandse taal op A2 niveau, niet B1. Een andere discussie is of deze eis op B1 niveau niet sowieso te hoog is voor iedere nieuwkomer. Maar voor onze zaak, relatie, liefde voor elkaar, commitment naar elkaar en naar de Nederlandse overheid, eisen we dat de afspraken over en weer worden nagekomen en dat mijn partner zoals besproken, afgesproken en beloofd, mag inburgeren En naturaliseren op basis van een A2 niveau, niet B1. Dat was de afspraak en dat blijft de afspraak. Afspraak is afspraak. Daar hebben alle partijen voor gekozen en getekend toen mijn partner en ik ons vastlegden op een toekomst in Nederland en met elkaar, samen met en in Nederland. Overigens zal mijn partner op enige termijn op beheersing van de Nederlandse taal op C2 niveau uit willen komen, dus aan de wil en inzicht op urgentie om de Nederlandse taal zo snel en goed mogelijk te beheersen zal het echt niet liggen. Het gaat om nakomen van de gemaakte afspraken binnen de gestelde tijdslijn bij arriveren en ontstaan van recht op verblijf en het te belopen pad met bijbehorende toenmalig gemaakte afspraken t.a.v. blijven in Nederland, nog los van budget wat daarvoor nodig is.